

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.280/2012/4.szám

A Kúria a Kiss Ferenc István ... ügyvéd által képviselt ... felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség ... alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében dr. Oroszi Sándor ... ügyvéd által képviselt ... Város Önkormányzata (II.rendű alperes címe) beavatkozott, a Budapest Környéki Törvényszék 2012. április 17. napján kelt 2.K.27.261/2011/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.27.261/2011/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült költséget a felek maguk viselik.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

... várostól délkeletre ..., ... településrészek, valamint a ... főközlekedésű út és a ...-...vasútvonal által közrefogott ... fekvő az ingatlan-nyilvántartás szerint ...hrs-ú számtó megnevezésű ingatlanok felszíne alatt 1 millió m³-t meghaladó mennyiségű kavicsos homok ásványvagyon van. A terület 22 ha, 9166 m²-es részén a felperes bányászati tevékenységet kíván folytatni. A helyi rendezési terv szerint az ingatlanok erdő (E) övezeti besorolásba tartoznak. A kitermelés eredményeként a helyszínen, két egymással szomszédos, összesen 15 ha 1000 m²-es tó alakulna ki, melyek elválasztása fölött elektromos távvezeték halad át. A bányászati

tevékenységhez szükséges bányatelek fektetésére a felperes előzetes vizsgálati eljárást kezdeményezett az elsőfokú hatóságnál az ún. „...” védnevű bányával kapcsolatban.

Az elsőfokú hatóság határozatával megállapította, hogy a bánya létesítésének jelentős környezeti hatása nincs, környezeti hatásvizsgálati eljárás ahhoz nem szükséges. A 2010. január 21-én kelt elsőfokú határozatot a beavatkozó 2011. február 10-én megtámadta. A hatóság felhívta nevezettet, hogy 8 napon belül nyilatkozzon támadása fellebbezés-e, valamint ebben az esetben rójon le igazgatási szolgáltatási díjat. Ezt a felhívást a beavatkozó március 16-án vette át. A beavatkozó a felhívásra március 31-én válaszolt és ekkor rótta le az igazgatási szolgáltatási díjat is.

Az alperes az elsőfokú határozatot a fellebbezés folytán megvizsgálta és 14. és 2011. augusztus 24-én hozott 14/2093-16/2011. számú - az ügy érdemében lényegtelen kérdésben utóbb kijavított - határozatával a bánya létesítéshez környezeti hatástanulmány benyújtását írta elő. Határozata meghozatala előtt beszerezte a szükséges szakhatósági állásfoglalásokat.

A jogerős közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet kérve annak hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy a beavatkozó fellebbezését nem lehetett volna érdemben elbírálni, mert a beavatkozó nem tekinthető ügyfélnek, ugyanis csak a nyitandó bánya hatásterületén túl fekvő ingatlanokkal rendelkezik. Utalt arra, hogy a beavatkozó fellebbezése elkésett, valamint, hogy nevezett az igazgatási szolgáltatási díjat sem fizette meg az erre nyitva álló határidőben.

A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes nyújthatott be fellebbezést, mert a bányaterület hatásterületén levő ingatlantulajdonos, így őt helyesen tekintette az alperes ügyfélnek. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú határozatot a jegyzőnek kézbesítette az elsőfokú hatóság, ami a beavatkozó részére nem tekinthető szabályszerű kézbesítésnek, mert az önkormányzatot a polgármester és nem a jegyző képviseli. A jegyző által kifüggesztett határozatból értesülhetett az önkormányzat az elsőfokú határozat tartalmáról. A kifüggesztés január 27-én történt, így a határozatot az azt követő 15. napon 2011. február 11-én kell közölni tekinteni, ezért a beavatkozó fellebbezése elkéssetnek nem tekinthető. Az illeték leróvásának késedelmességével kapcsolatban a törvényszék kifejtette, hogy az valóban késedelmesen került megfizetésre, azonban az eljárás megszüntetésre emiatt nem került sor és mert a megszüntetés ilyen esetben nem kötelező, ez a mulasztás a másodfokú döntés érdemére kihatással nem volt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését. Előadta, hogy az erre tűzött határidőt követően elkésve rótt le az igazgatási szolgáltatási díjat, ezért az eljárást meg kellett volna szüntetni. A megszüntetés nem lehet mérlegelés kérdése. Jogszabálysértésként a *közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31.§ (1) bekezdésének a) pontját, valamint 111.§ (1) bekezdését* jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy az eljárás megszüntetése előtt a hiánypótlás megtörtént, így megszüntetésnek nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a hiány késedelmes, de az eljárás megszüntetése előtti pótlása esetében az ügy érdemben folytatható-e.

A Kúriának az ügyben a Ket. 31.§ (1) bekezdésének h) pontját kellett az ügy megítélésénél figyelembe venni. E szerint a hatóság az eljárást megszünteti, ha a hatósági eljárásért illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat (a továbbiakban: díj) kell fizetni és az ügyfél a fizetési kötelezettségének a hatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt nem tesz eleget és költségmentességben sem részesül.

A Kúria álláspontja szerint az eljárás megszüntetésére az ügyintézési határidőn belül kerülhet sor. Ha a hiánypótlási határidő eltelt, de a fél az igazgatási szolgáltatási díjat az ügyintézési határidőn belül megfizeti, az ügyben - ha addig megszüntetésre nem került sor - a hatóságnak az eljárást érdemben kell folytatni tekintettel arra, hogy a 31.§ (1) bekezdésének előírása nem olyan kógens szabály, mely az eljárás megszüntetését egyéb feltételek utóbb bekövetkezése esetében ne tenné lehetővé. Megjegyzi a Kúria, hogy a peres eljárásokban kialakult bírósági gyakorlat és ugyanezen elveket veszi figyelembe. A felperes által idézett a normaszöveg módosításához fűzött miniszteri indokolás az ügy elbírálásánál kötelező erővel nem bír.

Tekintettel arra, hogy a törvényszék helyesen állapította meg, hogy az alperes eljárása az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértésnek tekinthető - a Kúria álláspontja szerint ugyanakkor a kialakult gyakorlatnak mindenben megfelel - a törvényszék a Ket. 111.§ (1) bekezdésében foglalt szabályt sem sértette meg.

A kifejtett indokok alapján a Kúria a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az illeték viselése felől a Kúria az 1990. évi XCIII. törvény alapján rendelkezett és a felperest kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték viselésére.

Budapest, 2013. február 19.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos sk. előadó bíró, Dr. Ónodi Csaba sk. bíró